

Elleni sekund

teatri peatoetaja

155. hooaeg

OTT KILUSK, KAILI VIIDAS

Elleni sekund

DRAAMA KAHES OSAS

MAARJA UNDUSKI RAAMATU „ELLEN NIIT. HELEDA MÕTTE LAAST“ AINETEL

LAVASTAJA KAILI VIIDAS (ENDLA)

KUNSTNIK MARION UNDUSK

VALGUSKUNSTNIK IVAR PITERSKIH (ENDLA)

HELILOOJA JA MUUSIKALINE KUJUNDAJA MICK PEDAJA

ESIETENDUS 25.01.2025 SADAMATEATRI

NÄIDENDI ESITUSÕIGUSI VAHENDAS EESTI TEATRI AGENTUUR

TRUPI ERITÄNU: MAARJA UNDUSK, ELE SONN, JANEK SAVOLAINEN

**LAVASTUSES ON KASUTATUD LÕIKU ERR ARHIIVIST PÄRIT RAADIOSAATEST
„KESKÖÖPROGRAMM. ELLEN NIIT 70“ AASTAST 1998**

Sääretirp, Kassari
Foto autor Priidu Saart

Osades

Ellen Niit

MARIKA BARABANŠTŠIKOVA

Jaan Kross

TIIT PALU

**Elleni ema Helene Hiob / Helvi Jürisson / Aira Kaal / Lutikas / Sipsik / Pille-Riin /
Elleni ämm Pauline Kross / Raili Kilpi**

PIRET LAURIMAA

**Elleni isa Otto Hiob / Tudeng / Johannes Feldbach / Lutikas / Diktor /
Kirjanike maja elanikud: Paul-Eerik Rummo, Andres Tarand, Enn Vetemaa /
Tädi Maali**

KAROL KUNTSEL

**Elleni vanaisa Jaan Hiob / Erni Hiir / Lutikas / Väike Toomas Niit /
Kirjanike maja elanikud: August Sang, Juhan Viiding, Jaan Kaplinski / Torumees**

HANNES KALJUJÄRV

Eno Raud / Kröll / Diktor

VEIKO PORKANEN

Heldur Niit / Onu Ööbik

ROBERT ANNUS

Tudeng / Elleni ämm Pauline Kross / Tädi

LIISA JUR TOM

Etendust juhib Liisa Jurtom

Lavastajalt

Ellen Niidu maailmataju ja looming on sügavas kontaktis lastega, oma sisemise lapse ellu äratamise, hoidmise, märkamise, enese sees kaitsmise, ula peale lubamise ja siis uuesti enesesse pöördmise ning kirja panemisega. Samamoodi keerleb ka lavastuse kese, mahutades mänguliselt ja avastades kild-killu haaval sekundisse terve elu ning tundidesse sekundi.

Ilmselgelt ei ole laval mitte tõde, vaid mäng killukestega Ellen Niidu elust ja loomingust. See on assotsiatsioonide õngitsemine poetessi loomingust ning katse asetada neid tema ellu tagasi ja siis uuesti mängu kiskuda, aga tehes seda õrnal ja hoidval moel. Või tasaselt, nagu kirjanik ise on öelnud: „Ma olen üks aeglane inimeseloom.“ Me ei saa enam küsida, mis võis vastata tõe ja mis kindlasti nii ei olnud. Ja ilmselt pole see ka nii oluline.

Kui Ellen Niit sai oma kodust kaasa „headuse ja armastuse keele“, siis seda on ta jaganud lahkelt ka kõigi oma lugejatega. Ta unistas, et kirjutab täiskasvanutele romaani, mille tegelased on lapsed. Romaan jäi ilmumata, kuid on kogu tema elu ja loominguga vahel siiski olemas, lihtsalt nähtamatuna lugejate südames. Oma loominguga on ta üles kasvanud mitmeid põlvkondi lapsi, kaasa arvatud mind ennastki, aga ka paremaid ja tugevamaid lapsevanemaid. Tema luuleread on sööbinud nii veendunult eestlase mälukäärudesse, et me ei pruugigi neid enam autoriga seostada, pigem tunduvad juba kohaliku folkloori osana. Justkui eestlaseks olemise osana. Justkui inimeseks olemise osana.

Aitäh Sulle, Ellen!

/Kaili Viidas/

Katkeid Ellen Niidu intervjuudest

Usun, et suveharja-aegse sündimise tõttu olengi põhiloomult narr optimist. Eluterve skepsise on aeg mulle aegamisi külge pookinud, sest peale suve on ju ka sügis ja talv. Ja selle eest ajale suur tänu!

Minul on tundemälu. Mu niisugune asjalik mälu on keskpärane, aga tundemälu on väga hea, nii et kui ma saan mingi päikeselaigu otsast kinni, siis ma võin selle kaudu tirida esile päris suured tükid seda kunagi olnud asja, mis muidu nagu meeles ei olegi. See on paljudel niiviisi, ma olen kuulnud. Ja mingit kõnniteeriba pidi saab äkki minna kuhugi kohta, millest sa nagu pole praegu üldse teadlik olnudki. Aga tuleb välja, et see on sul kuskil meeles ja sinu oma. Nii et tundemäluga on tore vanu asju meelde tuletada.

/1995/

Ühte pühapäevahommikut ma mäletan. Ema oli küllalt usklik inimene, vähemalt pidas neid kombeid, ja ma teadsin, et pühapäeval ei kõlba tööd teha, see on patt. Ja äkki ema õmbleb minu kleidikraele mingit tikandit serva! Mina läksin kohe uurima, milles on asi.... Et, ema, seda ei tohi ju pühapäeval teha. Ja siis ema ütles niiviisi, et see on armastuse töö, armastuse tööd tohib iga päev teha.

/1995/

Ma pean mingi luuletuse kujundamiseks end nagu varbaga ära tõukama mingist täiesti konkreetsest paigast. Ütleme, suure kivi juurest Rebase karjamaal. Luuletusest ei pruugi see üldse välja paista, aga mu enda jaoks peab niisugune konkreetsus olema olemas.

/1988/

Kogu aeg on niisugune tunne, et kõik on millegi ettevalmistamine, et päris töötegemise aeg alles algab, kui lapsed on koolidest väljas. Ja siis ühel heal päeval leiad, et suurem osa elust hakkab mööda saama. Kõik on olnud nagu heinategu vihmasel suvel. Mitme vihmahoo vahel teed ikka jälle jupikese, ja lõpuks selgub, et midagi on ikka tehtud ka.

/2024 (ilmumisaasta)/

Ellen Niit

Turteltulemine

Kord mõtles minna üks ema,
kui lapsed magasid,
kord mõtles minna üks ema
lapseaastaisse tagasi.

See oli õhtuhakul,
siniroosakas videvas,
kui ta viivitas lävepakul
oma päevade pidevas.

Ta kohendas tekke kahel,
kes und nägid teki all,
ja oli kahevahel,
kas on aegagi minna tal.

Siis avas ta korteriukse –
ja oligi õige viiv.
Õhtupilvede valgusetukse
oli kutsuvalt eilsesse viiv.

Kui uks sai lükatud valla,
siis kõik äkki võimalik näis:
ema ruttas treppidest alla.
Nagu aastate astmeid ta käis.

Läks alla ja väljus majast,
kus suikus ta tänane päev.
Nii hõlpus on lahkuda ajast,
kus ainsamgi viiv pole jääv.

Seljataha jäid kõrged majad,
tuhatsilmne silmitu õu,
asfaltjalgteede häälekad kajad
ja kõik rutud, mis üle jõu.

Ja maha jäi naisekoorem,
üks tudeng läks paeplaadist teel,
iga viiv aina noorem ja noorem,
samm kergem ja muretum meel.

Hajus kaugusse autode rodus
undav, vuhisev magistraal
ja lahti läks üks ühes kodus,
olnud aegade ajatul maal.

Oh ei ajatul! Ajatut pole.
Ei ajatut last ega maad.
Tee peal ees raksub sõda kole!
Kust sa, tüdruk, nüüd koju saad?

Linn lõõmab mustpunases leegis.
Kuhu seal on sul tugeada?
Ei loe sõda, kui lapsel on keegi,
kelle varju võib pugeda.

Ka läbi põleva linna,
läbi tuhas tummtõsise maa
on võimalik, võimalik minna,
kui su omad sealsamas on ka.

Nii see tüdruk sai teispoole sõdu
ja hirmu ja suremist.
Ja lahti läks üks ühes kodus.
Oi turteltulemist!

Sääretirp, Kassari
Foto autor Priidu Saart

Ning tulija oli väike.

Ta keksides kõnniteel käis.
Üle katuste kullerdas päike,
õhk oli ta paistust täis.

Taevakaas näis lüüme ja särav.
Kõik möödunu oli veel ees.
Paotus kääksudes õuevärav
kõrge kollase plankaia ees.

Toeka puumaja akende ilmes
oli pilk, et on oodatud truult.
Hoov helendas pesupilves –
püürid nõõridel pungil täis tuult.

Noor kreegipuu kiigutas krooni.
Õieebemeid sajatas kreek.
Hoovijalgteede kekskastijooni
lumilemmeseks hajutas kreek.

Ootas tulijat majas endas
pestud trepi ja päikese hõng.
Laps astmetest üles lendas,
juhiks valuhell mäülõng.

Toa triibulist põrandariiet
siis adus ta taldade all,
süda peksis ta sisimas nii, et
oli magus ja valus tal.

Asparaagus seal aknal kui ikka
maha kallas õrnrohelist juust.
Seisis jahmunud pisike plika.
Ühtki sõna ei tulnud tal suust.

Seinapeegli seest akende vahel
leidis laps enda unuva näo.
Kui ei katkeks see imedeahel!
Peaks ta kestma veel omajao!

Oh, nüüd hakkaski kergem hingel!
Tagatoast kostis lauluhää!
Tagatoas vuras ema „Singer“!
Ta on sää! Ta on sää! Ta on sää!

Laup meevärvi juukse kroonis,
jah, ta istubki valgusejoas,
palg nii omaseis naerujoonis,
nägu noor – seal ses turvases toas.

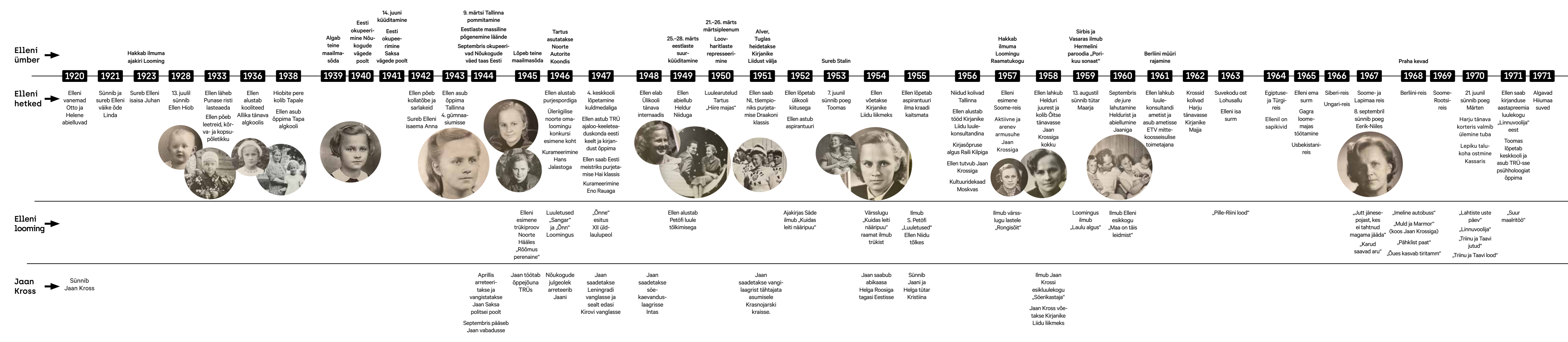
Kojutulija seisab kui lummas.
Ta tunneb – ei, hüüda ei või!
Selles endaga-vandenõus tummas
päris teispoole püüda ei või!

Kuid ometi hüütakse „Ema!“
Nagu lambi tas süütaks see...
Aga tema ei hüüdnud ju... Tema
on see, keda hüütakse!

Tõstab näo ka see kallis kuju
seal päikesevihu sees...
Kõik üksteisest läbi sujub.
Igavik on ta ihu sees.

Oi kutset, mis viib läbi aja –
kojulendamist sulelist!
Oh lapsi! Neil ema on vaja.
Oh turteltulemist!

1979

Elleni ümber

1973 1974 1975 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1988 1989 1991 1992 1993 1996 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2006 2007 2008 2009 2010 2012 2013 2013 2016 2017 2013

Elleni hetked

1973 Toomas abiellub kursuseõde Helle Kalliveriga

1974 Sünnib esimehe lapselaps Kaisa-Kitri USA- ja Kanada-reis

1977 Ellen saab ENSV teeneliseks kirjanikuks

1978 Valikkogu „Maailma pidevus“ pälvib Juhan Smuuli nimelise preemia

1979 Sünnib Tooma tütar Eeva-Liisa

1980 Sureb ämm Pauline Kross Sünnib Tooma tütar Madli-Maria

1984 Sünnivad Tooma tütar Hanna-Maarja ja Maarja tütar Marion

1985 Sünnib Kristiina tütar Johanna Eerik astub TRÜsse ajalugu õppima Ellenil diagnoositakse Parkinson Tihe sõitmine Soome vahet

1988 Sureb tädi Benita Ellenil artroos põlvedes Sünnivad Maarja tütar Ingel ja Märteni tütar Maria Süveneb tihedam reisimine

1989 Sünnivad Tooma tütar Kadi Liigiga

1991 Toomas abiellub Kadi Liigiga

1992 Sureb Alma Vaarman Sünnib Tooma tütar Öösike

1993 Sureb Raili Kilpi Sünnib Maarja tütar Liispet

1996 Sünnib Märteni poeg Jakob

1998 Valgetähe III klassi teenetemärk Eesti Kultuurkapitali kirjanduse sihtkapitali aasta-preemia „Ühel viivul vikervalgel“ eest

2000 Elleni põlvelligese operatsioonid Tartus

2001 Sünnib Maarja poeg Joosep

2002 Eesti Rahvuskultuuri Fondi elutöö tänuauhind

2006 Sünnib Märteni tütar Emilia

2009 Eesti Vabariigi kultuuri elutööpreemia Ellenil kaeoperatsioonid

2010 Elleni tervise halvenemine Ellenile määratakse Tallinna vapimärk

2013 30. mai sureb Ellen elust ja haigusest väsinuna kodus Ellen maetakse Rahumäe kalmistule Jaani kõrvale

Elleni looming

„Midrimaa“

„Triinu ja Taavi taskuteater“

„Nääriametid“ „Triinu ja Taavi uued ja vanad lood“ „Vee peal käija“

„Maailma pidevus“ „Krölliraamat“

„Oma olemine“ „Filmikröll“

„Sügispeegli-mäng“

„Jänesepoja-õhtu koos isaga“

„Suur suisleppu“

„Enne punaseid palituid“ „Seitse väikest kuulujuttu“

„Meil maal“

„Tõmbelukuga kass“

„Kuidas Kröll tahtis põrandat pesta“ „Tere, tere, lambatal!“

„Kröll ja igasugused hääled“ „Kanaema kook“

„Onu Ööbiku ööpäev“ „Paekivi laul“

„Ühel viivul vikervalgel“ „Pikk päkapikupäev“

„Kaelasall päkapikule. Jõulusalmid lastele“

„Jakobi raamat“

„Veel ja veel: Krölliga maal ja veel“

„Laste laulud“

„Noorte lehtede päev“

Lasteluule koondkogumik „Taeva võti“

Lasteluule koondkogumik „Mänguvesi“

„Kröll“

„Onu Ööbik Öösorri tänavast“

Valik luulet 1944–2006 „Aastatel on tiivad“

Jaan Kross

Ilmub Jaan Krossi „Keisri hull“

Jaan Krossist saab ENSV rahvakirjanik

Jaani Krossi loomingutõlkimise ja tuntuse tõus

27. detsembril sureb Jaan Kross

Olulisi isikuid ja nähtusi Elleni lähikonnas

Jaan Kross (1920–2007), prosaist, luuletaja, dramaturg, esseist, tõlkija. Üks olulisemaid eesti kirjanikke, eeskätt oma ajalooaineliste proosateoste tõttu, mis on rohkete tõlgete kaudu ärganud ka rahvusvahelist tähelepanu. Õppis 1928–1938 Jakob Westholmi Gümnaasiumis, 1938–1944 Tartu ülikoolis õigusteadust, 1946–1954 viibis poliitvangina Komis ja Krasnojarski kraisis. Kutseline kirjanik aastast 1954. Jaan Kross on korduvalt kandideerinud Nobeli kirjandusauhinnale.

1940–1949 abielus Helga Pedusaarega; 1954–1958 abielus Helga Roosiga, tütar Kristiina Ross; alates 1958 abielus Ellen Niiduga, lapsed Maarja Undusk, Eerik-Niiles Kross, Märten Kross.

Ma olen öelnud, et Jaanil läks kaheksa aastat elust Siberi ja vangilaagrite nahka. Mina ütlesin, et ma pakun sulle selle tagasi – mina teen sinu eest ebaolulised tööd ära ja siis võid sa romaani kirjutada. Mingil määral ma sain seda ka tehtud. /Ellen Niit/

Heldur Niit (1928–2010), rahvaluule- ja kirjandusteadlane. Õppis Tartu ülikoolis rahvaluulet, töötas Keele ja Kirjanduse Instituudis, ENE toimetuses ja ajakirja „Keel ja Kirjandus“ toimetajana. Oli 1949–1958 abielus Ellen Niiduga, poeg Toomas Niit (1953–2020).

Juhan Smuul on kirjutanud kirjutava, siis kirjutatu avaldamisega leiba teeniva inimese kahest sündroomist. Üks on valge lehe haigus ehk puhas paber on ees, kuid ei peas ega sulle otsas ole algust. Teine on tuulevaikus – püttsile meri, mille all magavad nii Muusad kui ka Poseidon. Mõlemad sündroomid olid tuttavad ka Heldur Niidule, aga – ilmuma pidid nii ENE köited kui ka Keele ja Kirjanduse numbrid. Ja mitte vormi, vaid eeskätt sisu pärast, seega andmestiku poolest kontrollitult ning heas keeles. /Peeter Olesk/

Eno Raud (1928–1998), lastekirjanik, prosaist, luuletaja. Lõpetas Tartu ülikooli eesti keele alal 1952. aastal. Eesti kõige armastatumaid lastekirjanikke läbi aegade.

Nii Helvi Jürissoni kui ka Elleni ja mõnede Eno värsside põhjal võiks arvata, et nendevahelist armulugu võttis tõsiselt ennekõike Ellen, kes proovis sellest suhtest midagi püsivat arendada, ehkki algatajaks võis olla ka Eno, kes lähenes asjale pigem mängumehelikult. Mingit suurt traagilist lahkuminemist ilmselt ei tulnudki, armulugu vires siia-sinna ja hääbus ajapikku, jätkudes tiheda sõprussuhtlusena läbi ülikooli ja hiljemgi kollegiaalses ja peredevahelises vormis. /Maarja Undusk/

Helvi Jürisson (1928–2023), luuletaja ja luule tõlkija. Lõpetas 1953 Tartu ülikooli arstiteaduskonna ja töötas seejärel arstina. Debüteeris luulekoguga „Mägedes vaikivad pilved“ 1961. aastal. Tema tuntuim teos on ajakirjas Pioneer 1970. aastal ilmunud lasteluuletus „Mägra maja“, milles loomaallegooria kaudu vihjatakse Eesti NSV poliitilisele olukorrale. Luuletuse peidetud, kuid samas ilmselge sõnum viis antud ajakirjanumbri müügilt eemaldamiseni.

Arstiteaduskonnas noorpoete ei teatud jälitada ja Helvi ei kartnud midagi: kes teda kui „dekadenti“ ja „formalisti“ ikka üles andma hakkab! Ta uuris Vanade Idamaade ajalugu, käis ülepäeviti Maarjamõisa kliiniku klaveril oma armsat Bachi mängimas, harrastas koos sõbranna Helvi Einasega prantsuse keelt – ja muidugi kirjutas värssse. /Ain Kaalep/

Raili Kilpi (1924–1993), Soomes elanud estofiil, eesti kirjanduse soome keelde tõlkija, tema huvi eesti keele vastu tärkas Helsingi ülikoolis Eeva Niinivaara eesti keele kursustel. 1956 alustas kirjavahetust Ellen Niiduga, samal aastal külastas esmakordselt Tallinnat ning sõlmus tihed sõprus Ellen Niidu ja Jaan Krossiga. Raili Kilpi oli 1982. aastal loodud eesti-soome sõprusühingu Tuglase Seltsi asutajaliikmeid ning selle esimene esimees.

Nimelt iga kord, kui meie kodust astus läbi kas Raili Kilpi, Eva Lille, Arvo Turtiainen, Brita Polttila, Jouko Vanhanen, välisest ajakirjanik Priit Vesilind või kes veel, ilmus meie korterisse eriline lõhn. See tuli alati koos külalistega ja hajus siis pärast nende lahkumist mõne aja möödudes. /Märten Kross/

Hiire maja. Kirjanike Liidu Tartu osakond ehk Hiire maja. See asus Õpetaja tänaval viimase nõukogude okupatsiooni-eelse EV peaministri Jüri Uluotsa majas, mida Tartu kirjanikud hakkasid kutsuma Erni Hiire järgi „Hiire majaks“; „Hiire klubiks“ või „Hiire uruks“.

*Tartu Kirjanduse Majast on mul aga nukrad mälestused. Mina sain seal peamiselt nahutada, et ma ei luuleta ideoloogiliselt õigesti. Seal oli muidugi ka keni kõnekoosolekuid ja muid üritusi.
/Ellen Niit/*

Erni Hiir (1900–1989), luuletaja ja tõlkija. Debüteeris modernistliku, julgelt keelemängulise luuletajana. 1935 avaldas artikli „Tööeestluse tähised“, milles taunis nooreestlust ja sellega kaasnenud estetismi. NLKP liige aastast 1944 kuni oma surmani. 1945–1960 juhatas Kirjanike Liidu Tartu osakonda ehk Hiire maja.

Tartu Kirjanduse majas jagas noortele ideoloogilisi õpetussõnu Erni Hiir, ja neid oli sageli tüütu kuulata. /Heino Puhvel/

Johannes Feldbach (1901–1972), kirjandusteadlane, kirjandus- ja teatrikriitik. Oli 1944–1969 Tartu ülikooli vene kirjanduse õppejõud, 1960–1962 Kirjanike Liidu Tartu osakonna vastutav sekretär.

Nagu juba rääkisin, hakkasin üsna varakult käima Õpetaja tänava Kirjanike Majas. Sääli oli nii noorem kui vanemat rahvast. Peeti ettekandeid, arutati uusi ilmunud teoseid. Alguses oli maja juhataja Johannes Feldbach, ilmselt karmide aegade kogemustest ära hirmutatud väike inimene. /Jaan Kaplinski/

Aira Kaal (1911–1988), luuletaja, prosaist ja publitsist. Lõpetas 1940 Tartu Ülikooli filosoofiateaduskonna, 1945–1950 töötas samas marksismi-leninismi kateedri õppejõuna.

*1980. aastal kirjutas Kaal alla eesti haritlaste venestusvastasele „40 kirjale“. Tema kui „juunikommunisti“ allkirja pidas alusteksti kirjutanud Jaan Kaplinski üheks väärtuslikumaks.
/Mehis Tulk/*

40 kiri. Aastal 1980 saatsid nelikümmend eesti haritlast ajalehtede Rahva Hää!, Sovetskaja Estonija ja Pravda toimetustele „Avaliku kirja Eesti NSV-st“, mis sai tuntuks kui 40 kiri. Kirjas astuti välja venestamise, massilise sisserännu ja nõukogude korra poolt rahvale tekitatava ängi süvenemise vastu. Eestis levis kiri omakirjastuslikul teel. Välismaal ilmus kiri esimest korda sama aasta 10. detsembril Eesti Päevalehes Stockholmis, järgmisel aastal ka pagulasajakirjas Tulimuld. Hiljem levitati kirja ka inglise keeles.

Sama aasta novembris algasid Eesti NSV võimude, täpsemalt EKP Keskkomitee vastumeetmed: allakirjutanuid üritati mõjutada vestlustega töökohal, parteikomitees või -algorganisatsioonis ja ülekuulamistega KGB-s või prokuratuuris, et nad loobuksid oma allkirjast. Enamik mõjutatutest survele ei allunud. Neli läkitusele allakirjutanud haritlast vallandati.

Kirja esimese versiooni koostas kirjanik Jaan Kaplinski ja üheks ajendiks olid Tallinnas toimunud noorterahutused. Pärast seda, kui oli näha, kuidas miilits jõhkralt neid noori vaenas, tuli Kaplinski minu juurde ülikooli ja rääkis, et temal on tekkinud niisugune mõte, et ei saa nii, et noored protestivad ja järgmine põlvkond on vait, et me peame ka midagi tegema ja et tema on mõelnud, et tuleks kirjutada avalik kiri. /Marju Lauristin/

Kirjanike Maja. 1944. aastal tühjaks pommitatud alale Tallinnas Niguliste kiriku vastas kerkis 1962. aastal hoone aadressiga Harju 1, kuhu koondus pealinna kirjanduselu. Skandinaaviaalikul modernistliku arhitektuuri esteetikat järgiva hoone projekteerisid August ja Heili Volberg. Ka täna asuvad selles majas Kirjanike Liit ning mitmete kirjandusajakirjade toimetused, Kirjanike Liidu musta laega saal erinevate kirjandusürituste tarbeks, raamatukauplus ning kohvik Pegasus. Ühtlasi olid majja planeeritud kirjanike elukorterid ning seal on eri aegadel elanud pikk rida tuntud eesti literaate: Viidingute, Tarandite ja Raudade suguvõsad, Jaan Kross ja Ellen Niit oma perega, Rummod, Sangad, Kaplinskid, Aleksander Suuman, Enn Vetemaa, Mihkel Mutt ja paljud teised eesti kirjanimesed.

Tunneme ennast uues korteris suurepäraselt. Kõik on nii käe-jala juures – teater, kontserdisaal, poed, raamatukogud. Lausa lust. Soe vesi jookseb ka kraanist. See on eriti meeldiv peale Pääsküla kaevu ja veepange. /Ellen Niidu kirjast Raili Kilpile./

Teatrijuht Aivar Mäe

Draamajuht Tiit Palu

Muusikajuht Risto Joost

Balletijuht Jevgeni Grib

Lavastusala Karis Hindriksoo-Pitsi, Maiken Nõmmoja

Lavameistrid Rello Lääts, Veljo Rüütli, Risto Hanneste,
Kevin-Kristjan Koppel, Karl-Markus Lõhmus, Paap Nõmm

Dekoratsiooniala Marika Raudam, Taavi Kask, Innari Toome, Ain Austa,
Andres Lindok, Katrin Pahk, Leenamari Pirn, Jane Aus, Terje Kiho,
Indrek Ots, Mart Raja, Karmo Kiivit, Einar Pallas, Mait Sarap

Rekvisiidiala Liina Martoja, Mirka Porrassalmi, Brigita Värnik,
Nele-Liis Raud, Astrid Põhako, Kaie Uustal

Jumestusala Anneliis Punnar, Marian Seeme, Roberta Türkson

Kostüümiala Liisi Ess, Ivika Jõesaar, Triin Isak, Ruth Rehme-Rähni, Külli Kukk,
Edith Ütt, Elli Nõps, Ljubov Guzun, Ivi Vels, Tia Nuka, Kaire Arujõe, Valentina Kalvik,
Inkeri Orasmaa, Irina Medvedeva, Heli Kruuse, Anneli Vassar, Reet Vaga, Olga Vilgats,
Natalja Malinen, Juta Reben, Toomas Vihermäe, Ljudmila Nikolajeva

Riietusala Raina Varep, Kaidi Mikk, Katariina Talts, Anu Kõiv, Eva Kõiv, Kadri Kangur

Valgustusala Andres Sarv, Jaanus Moor, Madis Fuchs, Tauri Kõtsi

Heli- ja videoala Andres Tirmaste, Kalev Kääpa

Kavalehe koostanud Sven Karja ja Kaili Viidas, **kujundanud** Katrin Leement

Emakeelne kultuur on hindamatu väärtus.

30. detsembril 2006 asutasime Vanemuise Fondi,
et hoida ja toetada Eesti teatrikunsti.
Lubame hea seista fondi käekäigu eest

Olga Aasav, Kalev Kase, Mart Avarmaa, Tartu linn

Vanemuise Fond on loodud teatri töötajate erialase arengu ja koolituse toetuseks. Fondi on võimalik teha annetusi:

SA Tartu Kultuurkapital / Swedbank IBAN: EE092200221011379347, SWIFT: HABAEEXX /

SEB Pank IBAN: EE251010102052050006, SWIFT: EEUHEEXX

Märksõna: VANEMUISE FOND

Suur aitäh teile Vanemuise fondi poolt:

Olga Aasav, Andrus Ansip, Mart Avarmaa, Alar Kroodo,
Kalev Kase, Mati Kermas, Eero Timmermann,
Tartu linn, Vanemuise advendikontserdil annetajad

Teatri peatoetaja

Aasta toetaja

Suvekontserdi peatoetaja

Autopartner

Hotellipartner

Hotellipartner

Grimmipartner

TARTU

KULTUURIMINISTEERIUM

Kanname elamusi

Kõige mõnusam aeg ootab

 TALLINK

ELAMUSTEKS LOODUD

TOYOTA COROLLA CROSS

Teatrielamuste toetaja
amservauto.ee

AMSERV
TOYOTA ON MEIE HING

ESTIKO ELAMUS

Pakume üheskoos enam

LYDIA
HOTEL

www.lydia.ee
Ülikooli 14, Tartu

DORPAT

www.dorpat.ee
Soola 6, Tartu

vanemuine.ee